

1. Toegerust...

Op 1 mei van dit jaar, nu ruim zeven maanden geleden, gebeurde er iets vreselijks in Colombia, in Zuid-Amerika. Midden in het oerwoud stortte een vliegtuigje neer, een Cessna 206. Aan boord waren een piloot, een co-piloot en een moeder met vier kinderen. De drie volwassenen overleefden het ongeluk niet. Maar hoe zat het met de kinderen, met Lesly van 13, Soleiny van 9, Tien Noriel van 4, en Cristin van 1? Ze kwamen terecht in de jungle, en er gingen 150 militairen op zoek om hen te vinden, samen met twee speurhonden.

Precies veertig dagen later werden ze gevonden. Ze waren

uitgedroogd, ze waren moe, ze zaten onder de muggenbieten, maar ze waren volop in leven! Hoe kón dat? Dat kwam door hun oma. Ze waren door die oma opgevoed, en zij had haar kleinkinderen geleerd hoe je moet vissen, hoe je moet jagen, en wat je in het oerwoud wél kunt eten en wat níét. Wat goed voor je is, en wat giftig. Deze kinderen waren door hun oma *voorbereid* op een leven in de jungle. Ze waren daarop *toegerust*.

En dat woordje 'toegerust', dat gebruikt ook de engel Gabriël, als hij in gesprek is met de oude priester Zacharias, in de tempel in Jeruzalem. 'Zacharias,' zegt de engel, 'God heeft de gebeden van jou en van je vrouw Elisabeth verhoord.'

Zacharias moet ongetwijfeld gedacht hebben: 'Gebeden? Gebeden? Welke gebeden precies?' Maar wat blijkt? Het zijn de gebeden van lang geleden, de gebeden om een kind. Gebeden die ongetwijfeld al lang verstomd waren, want ze waren allebei al oud. Maar bij God raken gebeden nooit zoek. Dat is belangrijk, neem dat maar mee, vandaag, uit deze dienst. God vergeet geen enkel gebed. Misschien heb jij je dat weleens afgevraagd: 'Zou God mijn gebeden eigenlijk wel horen?'

En als Hij ze hoort, zou Hij er dan iets mee doen? Of zouden ze gewoon... verdwijnen? Er wordt zoveel gebeden...

Laat je bemoedigen door dit bijbelgedeelte. Geen enkel gebed gaat verloren. Ook al kun je nóg zoveel vragen hebben, nog zoveel verdriet, nog zoveel pijn, juist als het gaat om deze dingen, kinderen, je intense kinderwens, je kinderloosheid... Denk nooit dat God je vergeet. Ook al begrijpen we God soms echt helemaal niet, één ding is tóch zeker: geen enkel gebed gaat verloren, de HERE is intens betrokken bij je leven.

'Jullie zullen een zoon krijgen, Zacharias,' zegt de engel. 'Je moet hem Johannes noemen.' Dat betekent: 'De HERE is genadig.' En God laat die genade ook zien! Hoe dan? Vers 15-17: '... want hij zal groot zijn voor de Here. Geen wijn en geen sterkedrank zal hij drinken en hij zal al van de moederschoot af met de Heilige Geest vervuld worden, en hij zal velen van de Israëlieten bekeren tot de Here, hun God. En hij zal voor Hem uit gaan in de geest en de kracht van Elia, om het hart van de vaders te bekeren tot de kinderen en de ongehoorzamen tot de bedachtzaamheid van de rechtvaardigen, om voor de Heere een *toegerust* volk gereed te maken.' Kijk, daar is dat woord.

2. De ontmoeting met de HERE komt eraan!

Johannes zal dus voor de HERE uitgaan. Zo staat het hier, in vers 16. Er staat niet: 'Johannes zal voor Jezus uitgaan.' Terwijl we

weten dat dat wél zo is. Johannes is de voorloper van Jézus. Maar hier staat: 'Hij zal voor de HERE uitgaan.' In Jezus komt dus de HERE Zélf naar deze aarde. De allerhoogste God, Hij komt in de gestalte van een Mens... Dat is zó bijzonder... Daar móét je wel op voorbereid worden! Hoe kun je, als nietig klein mensje, met allerlei fouten en gebreken, zómaar de hoge, heilige God ontmoeten? Dat kán niet! Daar is voorbereiding voor nodig! Dát wordt de taak van Johannes: de mensen voorbereiden op de komst van de Messias, van Jezus, in wie de HERE Zélf naar de aarde komt. Johannes moet zorgen voor een 'toegerust volk', mensen die klaar zijn om Jezus te ontmoeten, en die er klaar voor

zijn om Jezus ook te dienen. Want Jezus heeft mensen nodig in Zijn dienst. Het gaat allemaal niet vanzelf! Jezus schakelt je niet uit, Hij schakelt je in.

Toen ik zo deze taakomschrijving van Johannes op me liet inwerken, toen dacht ik: 'Dit komt heel dichtbij de taak van ouders.' Of van grootouders, zoals die oma in Colombia. Waar gaat het om? Dat je je kinderen, of je kleinkinderen, toerust om Jezus te dienen. Dat je hen voorbereidt op het volgen van Jezus Christus in deze wereld.

Het is óók onze taak ten opzichte van elkaar, binnen de gemeente, binnen het gezin van God. Als broers en zussen in het gezin van God hebben we de taak om elkaar toe te rusten. Johannes de Doper zei tegen de mensen: 'De Messias komt eraan! Bereid je voor!' Wij hebben precies dezelfde taak ten opzichte van elkaar: 'De Messias komt eraan, bereid je voor!'

Juist de Adventsperiode is een tijd van voorbereiding. We bereiden ons voor op het Kerstfeest, als we vieren dat Jezus gekomen is als het licht van God in onze duisternis. We vieren de eerste komst van Jezus. Maar om dat echt te kunnen vieren, moet ons hart echt op Hem gericht zijn.

En we bereiden ons óók voor op de tweede komst van Christus, de wederkomst. Ook dat is Advent:

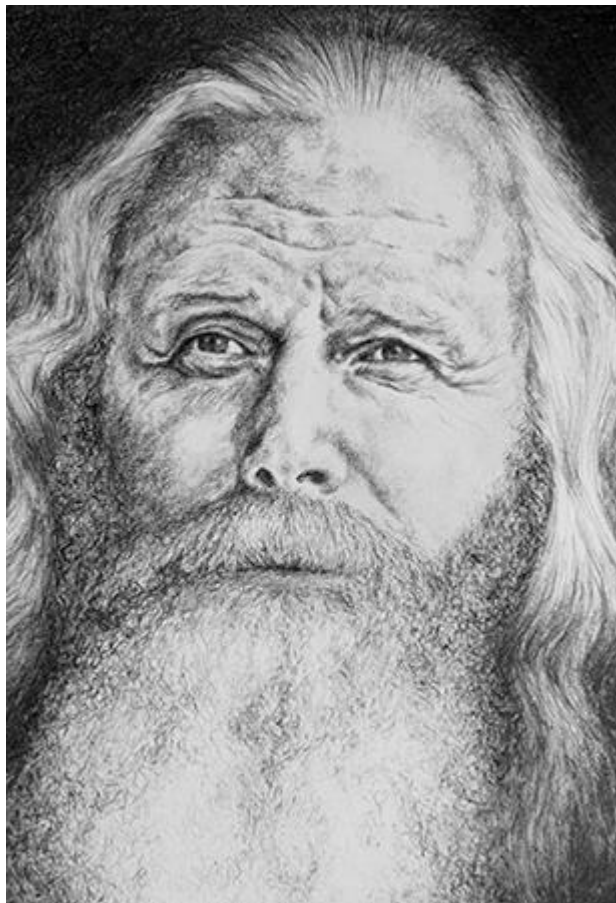
uitkijken naar de terugkomst van Jezus.

3. Hoe bereiden we elkaar voor op de grote ontmoeting?

Hoe doe je dat? Hoe bereid je je kinderen voor op de ontmoeting met de Messias? Hoe bereid je elkaar voor op die grote ontmoeting met je Schepper? Hoe doe je dat? Hoe doet Johannes dat?

Drie dingen, in vers 17. Ten eerste staat er: 'En hij zal voor Hem uit gaan in de geest en de kracht van Elia...' **Vuur, dat is het eerste.** Elia was een man vol vuur. Een profeet, vol van Geest en kracht. Een man die dichtbij God leefde. En dat zal ook voor Johannes gelden. Als wij ons afvragen hoe we dat moeten doen: elkaar voorbereiden op de ontmoeting met Christus – dan is dit het eerste: het is nodig dat we vol vuur zijn, dat we vol zijn van Geest en kracht, zoals Elia. Het mooiste cadeau wat je kunt geven aan je omgeving – aan je collega's, aan je burens, aan je vrienden, aan je partner als je die mag hebben, aan je kinderen als je die mag hebben – het mooiste cadeau dat jij hen kunt geven, dat is: jouw eigen leven met God. Dat jij leeft 'in de geest en de kracht van Elia'. Dat jij tijd neemt voor je hemelse Vader, dat je leeft in verbondenheid met je Redder. Dat geeft je héle leven uitstraling. Vuur, dat is het eerste.

Hoe bereidt Johannes de mensen voor op de grote ontmoeting? Met vuur, dat is het eerste. **Het tweede, dat zit in die woorden:**

Portret van Zacharias.

Tiffany Simmons, www.tiffanysimmonsart.com

'om het hart van de vaderen te bekeren tot de kinderen.'

Johannes is geroepen om vurig te zijn, en 'om het hart van de vaderen te bekeren tot de kinderen.' Daar moet ik iets bij toelichten. Het gaat hier om een aanhaling van een tekst uit Maleachi. Dit zijn de laatste woorden van het Oude Testament. Daar staat, in Maleachi 4, vers 5 en 6: 'Zie, Ik zend tot u de profeet Elia, voordat de dag van de HERE komt, die grote en ontzagwekkende dag. Hij zal het hart van de vaders tot de kinderen terugbrengen, en het hart van de kinderen tot hun vaders, opdat Ik niet zal komen en de aarde met de ban zal slaan.'

Dus God zegt: 'Ik zal komen en Ik zal mijn rechtvaardige oordeel uitspreken. Maar eerst zal Ik iemand sturen, Elia, die het hart van het volk zal veranderen. Hij zal het hart van de vaders tot de kinderen terugbrengen, en het hart van de kinderen tot hun vaders.' Wat betekent dat? Nou, we weten allemaal dat het soms kan knetteren tussen de generaties. Maar deze profeet Elia zal ervoor zorgen dat de generaties sámen het verlangen zullen hebben om God te dienen.

Dat is héél mooi gezegd. Maar de engel Gabriël haalt het tóch niet zo aan als Maleachi het gezegd heeft. Gabriël zegt níét, dat Johannes de Doper 'het hart van de vaders zal terugbrengen tot de kinderen, én het hart van de kinderen tot hun vaders.' Nee, hij zegt alléén, dat Johannes de Doper 'het hart van de vaderen zal bekeren tot de kinderen', dus niet andersom. Dat is vreemd! Waarom is dat?

Blijkbaar hebben die vaderen dat nodig, om zich te bekeren tot de kinderen. En zo komen we bij die uitspraak van Jezus, die we hoorden aan het begin van de dienst: 'Laat de kinderen bij Mij komen ... , want voor zulke mensen is het Koninkrijk van God. Wie het Koninkrijk van God niet ontvangt als een kind, zal het beslist niet binnengaan.'

Het punt is: als volwassene wil je altijd alles in handen hebben. Problemen wil je fixen. Als samenleving gaan we ervan uit dat wij ons eigen geluk kunnen organiseren. En als er iets mis gaat, worden we boos. We wijzen schuldigen aan en we dienen een claim in. Alles willen we naar onze hand zetten.

Maar een kind kan dat niet. Een kind is afhankelijk. Een kind leeft in vertrouwen, dat zijn of ouders het goede doen. En precies dat vertrouwen, daar gaat het om. Vertrouwen op de heilige God, de sterke hemelse Vader, die wél alles in handen heeft. Leer loslaten! Leer je God te vertrouwen. Leer het af om alles krampachtig in eigen hand te willen houden. Leer te vertrouwen als een kind. Wat is de taak van Johannes? Hij heeft de taak om dicht bij God te leven, vol vuur, dat is het eerste. En hij heeft de taak om mensen te leren **vertrouwen** op God, zoals kleine kinderen leven uit vertrouwen. Dat is het tweede.

En het derde: hij moet ook 'de ongehoorzamen' bekeren 'tot de bedachtzaamheid van de rechtvaardigen'. Rechtvaardigen, dat zijn mensen die recht voor God staan. Mensen die zich helemaal naar Hem richten, in tegenstelling tot die ongehoorzamen. Als je ongehoorzaam bent, dan laat je God maar praten, je doet gewoon wat je zelf leuk vindt. Maar een rechtvaardige bedenkt zich, dat is die 'bedachtzaamheid'. Hoe is dat bij jou eigenlijk? Bedenk jij jezelf, of rommel je maar wat aan? Op welk punt moet jij leren gehoorzaam te worden aan God? Waar zit jouw eigenwijsheid, jouw ongehoorzaamheid? Waar heb jij verandering nodig?

Johannes moet mensen toerusten, zegt Gabriël, hij moet ze toerusten om geschikt te zijn in de dienst van God. En die taak

hebben wij ook, naar elkaar toe en in de opvoeding van kinderen. (1) Het vuur aanwakken, het vuur van het geloof, (2) elkaar leren vertrouwen op God, zoals kinderen vertrouwen, en (3) elkaar leren om **gehoorzaam** te leven, gehoorzaam aan God. Dat is de taakomschrijving van Johannes, en dat is ook onze taakomschrijving, voor elkaar en voor je kinderen als je die mag hebben.

4. De doop, een reinigingsritueel

En het opmerkelijke is: Johannes geeft daar vórm aan, aan die taak, door mensen te dópen. Want door die doop wordt je verbonden met God Zelf, met Zijn Geest die het vuur legt in je hart. Door die doop besef je dat je afhankelijk bent van God, dat je afhankelijk bent van Zijn vergeving, van Zijn genade, en zo leer te vertrouwen als een kind. En door die doop word je schoongewassen om een nieuw begin te maken in je gehoorzaamheid, om Jezus na te volgen, als de weg mooi is, maar ook als die moeilijk is.

De doop is een reinigingsritueel. Wij hebben reiniging nodig, vergeving, we hebben het broodnodig om gezuiverd te worden van zonden, door de genade van Jezus. En de doop vanmorgen, van Wout en van David, herinnert ons daar weer aan. Ook wij hebben het nodig dat we voorbereid worden op de ontmoeting met God, ook wij hebben reiniging nodig.

Ik dacht: 'Eigenlijk is een doopdienst een heel mooie vorm van voorbereiding op een avondmaalsdienst, volgende week.' Want ook in het Avondmaal ontmoeten we Jezus Christus, en ook die ontmoeting vraagt om voorbereiding. De doop herinnert ons eraan hoe hard we reiniging nodig hebben, reiniging van zonde. We leven toe naar het Heilig Avondmaal. We leven toe naar Kerst. We leven toe naar de terugkomst van Jezus. En we mogen elkaar en onszelf daarop voorbereiden. Hoe dan? Door een vurig geloof. Door vertrouwen op God. En door gehoorzaamheid aan Hem. Elke keer weer hebben we reiniging nodig, vergeving. En Jezus gééft die ook, reiniging. Zoals Hij al belooft in de doop.

Die kinderen, daar in Colombia, die waren goed voorbereid. Ze wisten wat ze moesten eten om in leven te blijven. En ook Johannes de Doper heeft dat laten zien: Hij heeft gewezen op Jezus en gezegd: 'Kijk, het Lam van God.' Het offerlam. Het Paaslam. Elk jaar op Pasen werden er in Israël lammeren geslacht, Paaslammeren. En die moesten gegeten worden. God zei: 'Door dat lam ben jij gered.'

Johannes zei: 'Kijk, Jézus is dat Lam van God.' En Jezus Zélf heeft dat bevestigd. Hij zegt in Johannes 6: 54: 'Wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven, en Ik zal hem laten opstaan (uit de dood) op de laatste dag. Want Mijn vlees is het ware voedsel en Mijn bloed is de ware drank.'

Volgende week eten we van het brood, als symbool van het lichaam van Christus, en we drinken van de wijn, als symbool van het bloed van Christus. Als je weet wie het werkelijke voedsel is voor jouw ziel, dan ben je ten volle voorbereid, dan ben je toegerust. Dan kun je het leven aan, in de jungle van deze wereld. Dan ben je werkelijk voorbereid op die grote ontmoeting, de ontmoeting met je Redder, je Heer, je Heiland en Verlosser. Die grote ontmoeting is met geen pen te beschrijven. Want door Hem ligt de toekomst open. Door Hem is er hoop, altijd hoop. Dwars door de nacht leven we Hem tegemoet. Amen.